

gæld end gæld til kassen, hvilket kan gøre inddrivelsen af tilbagebetalingsbeløb mindre effektiv.

Det foreslås derfor at indføre rentebestemmelser, der omfatter såvel efterbetalings- som tilbagebetalingsbeløb. Det foreslås, at rentesatsen svarer til morarentesatsen i rentelovens § 5, som p.t. udgør diskontoen + 5 pct.

For at lette administrationen af rentebestemmelserne foreslås det, at der ved efterbetaling kun tillægges rente, hvis rentebeløbet mindst udgør højeste dagpenge for en dag, p.t. 552 kr. Det betyder, at der ikke skal ske forrentning ved mindre forsinkelser eller reguleringer.

Tilsvarende foreslås det, at der ikke skal ske forrentning af tilbagebetalingsbeløb, der er mindre end højeste dagpenge for 4 uger, p.t. 11.040 kr.

Det foreslås, at der ikke skal ske forrentning ved efterbetaling og tilbagebetaling af dagpenge efter artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71, dels fordi bestemmelserne vil være vanskelige at administrere, dels fordi der efter denne artikel højst kan udbetales dagpenge i 3 måneder.

Rente af efterbetalingsbeløb foreslås betalt af statskassen, som har haft rentefordel som følge af forsinket udbetaling.

Det foreslås, at renten af tilbagebetalingsbeløb som udgangspunkt tilfalder statskassen. I de tilfælde, hvor a-kassen ikke har modtaget refusion eller har tilbagebetalt refusion, skal renten dog tilfalde kassen.

3. Tilbagebetaling og inddrivelse, herunder af forudbetalte feriedagpenge

Der foreslås en række ændringer af lovens regler om tilbagebetaling og inddrivelse af beløb, der er modtaget med urette, bl.a. som følge af forslaget om indsættelse af bestemmelser om forrentning af tilbagebetalingsbeløb, jf. bemærkningerne foran under pkt. 2, og en række gennemgribende redaktionelle ændringer.

Folketingets Ombudsmand har i 1999 i forbindelse med en konkret sag rejst tvivl om, hvorvidt en arbejdsløshedskasses afgørelse om tilbagebetaling, begrundet i de ulovbestemte, men almindeligt gældende retsprincipper om forudsætningslære og »dobbeltforsørgelse«, kan påklages til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, fordi der ikke er tale om en afgørelse efter arbejdsløshedsforsikringsloven. Afgørelser herom er hidtil truffet både af kasserne og af direktoratet og af Arbejdsmarkedets Ankenævn. Det er ikke hensigtsmæssigt, at medlemmer, der pålægges at tilbagebetale offentlige ydelser, er afskåret fra den almindelige klageadgang efter loven, således at tvister

på dette område må afgøres ved de almindelige domstole. Det er endvidere uhensigtsmæssigt, at loven ikke udtømmende angiver de tilfælde, hvor der kan kræves tilbagebetaling af ydelser. Der foreslås derfor indsat en bestemmelse om medlemmernes pligt til tilbagebetaling i disse tilfælde.

I tilknytning hertil foreslås indsat en udtrykkelig bestemmelse om tilbagebetaling af forudbetalte feriedagpenge. I modsætning til almindelige dagpenge kan feriedagpenge udbetales på forhånd. Hvis medlemmet alligevel ikke holder ferie eller flytter sin ferie, er betingelsen for retten til feriedagpenge bortfaldet. Det foreslås derfor fastsat i loven, at feriedagpenge, der på udbetalingstidspunktet er modtaget med rette, skal tilbagebetales i tilfælde, hvor betingelserne for ret til feriedagpengene efterfølgende bortfalder. Dette vil fx være tilfældet, hvis beskæftigede medlemmer ikke afholder ferien som oplyst, og i tilfælde, hvor ledige medlemmer ikke opfylder betingelsen om dagpengeter umiddelbart forud for ferien. Der vil samtidig ske en ændring af de administrative regler, hvorefter det vil være en betingelse for lediges ret til feriedagpenge, at den ledige senest på første feriedag giver meddelelse om afholdelse af ferien. Denne ændring vil betyde, at medlemmet ikke vil kunne flytte ferien med tilbagevirkende kraft. Det understreges herved, at ret til feriedagpenge reelt er en dagpengeter uden rådighedspligt.

Finansstyrelsens muligheder for at inddrive skyldige tilbagebetalingsbeløb, herunder ved lønindeholdelse og udpantning, foreslås udbygget og forbedret. Endvidere foreslås det at forbedre Finansstyrelsens muligheder for at inddrive skyldige beløb i udlandet ved benyttelse af et inkassobureau.

4. Dagpenge under konflikt

Reglerne om dagpenge under konflikt skal ses i lyset af såvel en rådighedsbetragtning (der skal være et arbejdsmarked at stå til rådighed for) som en neutralitetsbetragtning (arbejdsløshedsforsikringen skal ikke understøtte konfliktberørte grupper).

Erfaringer fra konflikten på arbejdsmarkedet i foråret 1998 har vist, at der er behov for at justere regelsettet.

Efter de gældende regler skal dagpengeudbetalingerne standses, hvis konflikten omfatter 65 pct. af en kasses eller en afdelings medlemmer, der er i beskæftigelse ved konfliktens iværksættelse.

Da det ud fra de oplysninger, kassen ligger inde med, har vist sig vanskeligt at opgøre antallet af beskæftigede, foreslås det, at man i stedet opgør antallet af medlemmer, der ikke modtager ydelser, bortset fra modtagere af supplerende dagpenge. Denne gruppe er